

Anders Winds dimissionstale

Taler

Anders Wind
Rektor på Allerød Gymnasium

Dato

26. juni 2026

Sted

Allerød Gymnasium, Rådhusvej 6,
3450 Lillerød

1 Hvis jeg var student, så ville jeg feste. Så ville jeg stå på lasternes balkon med
studenterhuen på sned iført jakkesæt med fløjlsrevers og charmeklud – hele
pivtøjet. Som en anden laps ville jeg drikke champagne af store ølkrus,
skødesløst med store grådige, ubarmhjertige tåre. Ikke Asti eller noget andet
5 billigt sødt stads, som bliver drukket af slesvigske plebejere, men rigtig
champagne, den gule enke eller noget. Men jeg har også nok altid været lidt
frankofil. Jeg ville råbe ting som “vi gjorde det AG” og skråle med på “Den
Danske Sommer”. Jeg ville læne mig ind mod mine venner med lighteren tændt
og sige “Konsulen trænger vist til en cigar mere”, mens jeg grinede højt og smilte
10 bredt. En rigtig dunhammeraften.

Jeg ville finde mig en partner. Vi ville kalde os Gatsby og Daisy og flygte fra det
hele. Vi ville mærke nattens let-lune sommerregn på vores kinder, mens vi
dansede ned ad Store Kongensgade. Vi ville standse ved nr. 23 og skåle for Søren
15 Ulrik Thomsen. ”*Regnvandet driver / ned ad min arm / jeg er levende*” og
dernæst for baronen af Nilen.

Vi ville fortsætte ned til Gefionspringvandet, og jeg ville sige “*med forlov fru
Sauterne*” inden jeg tog hendes hånd, og vi sprang i vandet sammen.

20 Hvis jeg var student, ville jeg vågne næste morgen ved siden af en sovende Daisy
og blive liggende i sengen og mærke dynens kærlige omfavelse og bare nyde at
være til. Jeg ville tænke på Søren Kirkegaard der sagde “*Af alle latterlige Ting
forekommer det mig at være det allerlatterligste at have travlt*” og jeg ville tænke,
25 at det fandme var godt sagt. Jeg gad egentlig nok at vide, om Kirkegaard også
nød formiddagen i sengen en gang imellem efter sådan en *hoochie coochie* nat?
Under alle omstændigheder er det jo bedre at ligge i en seng end på en kirkegård.
Jeg ville grine svagt af min egen vittighed og tænke på om Kirkegaard også ville
have synes, at den var sjov. Han forekommer mig jo ellers at have været så

30

alvorlig, så voksen. Uh, jeg har det svært med det ord “voksen”. Ansvar, krav, realiteter- de barske realiteter, det er derfor jeg har sagt til alle der har spurgt hvad jeg skulle efter gymnasiet, at jeg ikke havde nogen planer, men at jeg mindst skulle have tre sabbatår. Som voksen kan man jo ikke bare leve som en
35 spidsborger, og blot følge strømmen, man bliver nødt til at leve med etik tage ansvar og engagere sig. Jeg ville tænke, at jeg egentlig gerne ville være modig og tage ansvar som de prædikede i gymnasiet, men nogle gange bliver jeg ramt af modløshed, særligt når jeg tænker på Putin, klimaet og Trump – Darwinisme på
40 steroider. Ja, det kan faktisk gøre mig helt angst til tider. Jeg ville tænke, at det var som om et mørke havde lagt sig over verden og over mig. Et mørke som gør det svært at træde i karakter. Jeg ville pludselig føle mig alt for varm under den kvælende dyne og sparke den af mig. Jeg ville komme i tanke om dengang jeg var på ferie i Jylland med mine forældre og kørte igennem den lille by Mørke på Djurs. Et temmelig uheldigt navn til en by, men de driftige beboere havde
45 håndteret det ved at have et bymotto hængende ved siden af byskiltene hvor der stod ”Velkommen til Mørke – et lys i hverdagen”. Jeg ville tænke at det egentlig var genialt, hvordan de havde forvandlet mørke til lys. Det ultimative bevis på at mennesket, havde håbet tilbage, da Pandora havde åbnet æsken og udløst alverdens sorger og besvær ud over menneskeheden. Jeg ville også tænke at
50 beboerne i Mørke havde fat i noget i deres fokus på hverdagen. *”Jeg holder af hverdagen, jeg er vild med den, hold da helt ferie hvor jeg holder hverdagen, jeg holder stinkende meget af hverdagen”*

Hvis jeg var student ville springe ud af sengen med fornyet tro på tingene. Jeg
55 ville være glad for at have opnået noget ved at blive student og taknemmelig for alle dem der var en del af det. Min familie mine venner og mine lærere. Ja, dem ville jeg tænke på. Jeg ville gå hen til vinduet og kigge ud på

formiddagssolen – et lys i hverdagen – og jeg ville tænke, at jeg havde lyst til at
60 kaste mig ind i livet. Ihærdig som Lykke Per og samtidig omskiftelig og kompleks som Kendrick Lamars flow. Uhm, jeg skulle jazzrocke den verden. Jeg ville bære håbet som en skudsikker vest og lyset som mit våben, som en moderne krydsning mellem Apollon og Ares.

65 Pludselig ville min tankestrøm blive afbrudt af lyden af Daisy, der var ved at vågne. Jeg ville følge lysets stråler fra vinduet ind i soveværelset mens jeg vendte mig om mod sengen, og i det øjeblik jeg vendte mig helt om, ville hun slå øjnene op, og jeg ville kigge lige ind i evigheden – fortryllet og forandret. I det øjeblik

70 ville jeg mærke en indre ro, som om atomerne inden i mig havde lavet nye
bindinger og en ny kemi var opstået. Og med den, en ny indsigt.

Jeg ville tænke at Lykke nok ikke kun var forbeholdt studentertiden og
ungdommen, men måske også fandtes i andre afskygninger i resten af livet. At
75 man ikke får PTSD af at indbetale til ATP.

Jeg ville tænke, at det selvfølgelig ville været godt med Lykke Pers ihærdighed,
men at han jo døde som eneboer i Thy. Jeg ville tænke, at det nok var lige stramt
nok, og at jeg derfor nok gjorde klogt i også at holde fast i Kirkegaards tanker
80 om ikke at have alt for travlt altid. Måske det i virkeligheden ikke var så tosset,
hvis man både var i stand til at nyde nuet og tro på fremtiden på trods af Putin,
klimaet og Trump. Som jeg ville stå der i lyset og kigge ind i Daisys øjne ville jeg i
hvert fald tro rigtig meget på begge dele. Og jeg ville tænke, at man måske ikke
behøvede at være en krydsning mellem hele to græske guder for at lykkes,
85 mindre kunne nok også gøre det. Måske ville man også kom langt med
fingerspitzengefühl og ved at gøre sig umage, som jeg havde lært i gymnasiet - og
ved at finde lyset i mørket som de gode folk på Djurs.

Og som jeg ville stå der i soveværelset som nybagt student, iført nattøj og lette
90 champagne-tømmermænd og hovedet fyldt af kærlighed og Kirkegaard ville jeg
tænke på Hannah Arendt der engang skrevet at *”selv om der ikke er nogen
sandhed, kan mennesket være sandfærdigt, og selv om der ikke er nogen pålidelig
sikkerhed, kan mennesket være pålideligt”*. Jeg ville tænke, at sådan et menneske
ville jeg gerne være – sandfærdig og pålidelig. Jeg ville være et menneske der
95 troede på fællesskabet, et menneske der kunne noget, vidste noget og ville noget.

Ja, sådan ville jeg gøre, hvis jeg var student. Men det er jo bare mig..

100

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler og producent

105 Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

110

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-winds-dimissionstale-2026>

115

120

125

130

135

140

145